

Vizsga:

Nyár

Amint az Ódry Színpad minapi — ugyancsak délutáni — előadásának nemcsak a szereplőit, hanem ifjú közönségét is nosztalgikus örömmel nézte, amikor *Romain Weingarten Nyár* című színpadi költeményével vizgáztak a végzős növendékek. Jól emlékszünk még a Pesti Színház csaknem két évvel ezelőtti, mesteri előadására, amikor megismertük ezt a sajátos, költői játékot; akkor is, most is *Várkonyi Zoltán* rendezte. *Mészöly Dezső* leleményes, líraian szép fordításában. Most a főiskolások varázsolták a *Fábri Zoltán* tervezte színpadra ebben a modern álomjátékban a mesének és a valóságnak e különleges randevúját. Kedvesek és meghatóak voltak; nem zavarthatta őket a pesti színházi élmény, hacsak nem gyerekképpel nézhették meg esetleg — rendező-tanáruk, Várkonyi ihlette, irányította, faragta őket, hogy képek legyenek tolmácsolni az író költészetét. Varázsos atmoszférája volt ennek a vizsgának, amely mögött ott örült és szomorkodott a néhány hónap múlva óhatatlanul bekövetkező pályakezdés sok megálmodott és ismeretlen pillanata.

NYÁR. Szerencsi Éva, Sörös Sándor, Szakácsi Sándor és Szurdi Miklós

Négy tehetséges színész összeforrott játékát élvezhettük a bájos-kedves vizsgaelőadásban. A mesehangulat épp úgy a valóságot idézte, amint az élet színei — szomorúság, öröm, magány, szerelem, féltékenység — az irreálisból csaptak át a realisba. A macskák szerepei — természetesen — jobbak, mint a két gyerekenberé, mint-hogy az érett macskák itt jobban sürítik az emberi tulajdonságokat, mint a játékos, s most ocsúdó cicafarmájú gyerekek. A két színész tündérian emberi macska lett: *Szakácsi Sándor* — "Hagymaöfensége" — elegánsan, elomlóan fehér, *Sörös Sándor* — Félcsereznye — puhán, bölcsen, szókén fekete. Sok ugrándozás, játékos bukfenc, gyűlölködő torzsalkodás, embert szerető macskaság és macskás emberség jellemzi játékukat. Mindketten egyéni karaktert rajzolnak. A két jó kiállítású

fiú a karakterábrázolásból, a gesztusok finomságából és a remek mozgásból vizsgázott. Lorette szerepében a megejtően bájos Szerencsi Éva tehetségének tisztaságáról és vonzó lírájáról vallott, *Szurdi Miklós* az ocsúdás pillanatait, az érzelmek változásait fejezte ki őszinteséggel, rácsodálkozó indulatokkal.

Ők és a játék költészetére érzékenyen reagáló ifjú nézők jól értették az álom és valóság furcsa találkáját.

A Nyár egyik legmegrendítőbb pillanata, amikor a fiút megérinti az első szerelem és csalódás s egyszerűen nem érti már a macskák beszédét. Most, nem-sokára mind a négyük számára elmúlnak a főiskolai évek. De a macskák beszédét se felejtsek el, amikor elkezdődik a pálya, s a gyerekkorral az emberséget is őrizték, ha naptár szerint elmúlik a nyár.

Demeter Imre